



E3. 10/10000

Washington, 1976 Szept. 15,

Dr. Eszterhás István Urnak
Cleveland, Ohio

Kedves Pistám:

Köszönőbaráti gesztusodat, amellyel újra kitüntettél. Ez az új adat valóban fontos és nagyon örülök, hogy végre előkerült. Ha tehetséges belletrista volnék, mint amilyen Te vagy, kissé tovább nyújtanám a dolgot. Talán nem volna túlságosan önkényes belemagyarázás, ha feltételezők, hogy Washington a találkozás után kissé töpregni kezd, eltűnődve az öregedő, egyszerű megjelenésű katona ajánlkozása fölött. Miért jött ez az ember ide? Semmi este sem pusztá kalandvágyból, vagy fizetésért, rangért. Mi egyéb indító ok lehet? És ráadásban: ez az ember HISZ nekünk, HISZ a mi igazságunkban, amely egy új, emberhez méltó világ megalapozását célpzza és kész, ha kell, idegen létére is, harcolni, sőt meghalni érte. Washington nem volt már az akkori világ mércéje szerint sem, u.n. magas intelligenciájú, művelt ember, lehet, hogy akkor már, vagy kicsit később, értesül arról is, hogy K. LATINUS levelez Franklinnal, amire valószínűleg az ő egyik főtisztja sem lett volna képes. Honnan jött? Miféle ország az, amelyről olyan keveset tud, de amelynek kétségkívül olyan iskolái vannak, amelyeknek diákjai késő idős korukban sem felejtették el, amit tanultak? Ki hallott ilyet? Egy idős, nyugdíjas katonatiszt, aki hibátlan latinsággal levelez?

Ez a találkozás voltaképpen az első találkozása Magyarországnak Amerikával. Az új ország legnagyobb embere fog kezét egy egyszerű, becsületes magyarral, hogy a két nemzet évszázadokra érvényes barátságot kössön. Csupa szimbólum, reménység és ígélet!

Nagyon kíváncsi vagyok jövődö írásaidra és hálát adok az Istennek, hogy azokat éppen TE írod meg!

Én magam megvagyok csendesen. Hetekkel ezelött egy kis kellemtelenség ért: eszméletlenül összeszemtem itt az épületben, az elevátor előtt. Szörnyű hőség volt és nagyon fáradtan jöttem haza, az a két tényező idézte elő. Ugy szedtek föl. Orvosom alaposan megvizsgált, azóta kétszer is, de nem talált semmi különösebb hibát. Kissé megkoppontotta, a fejemet is, amit éreztem pár napig, de aztán elmúlt, úgy hogy teljesen a régi rendben érzem magamat. DE -- október 18-án átlépek 89-ik évembe és ez nem kis dolog. Egyszer Arany Jánosnak odaadták több újonnan készült fényképét, hogy válasszon közülök. Az egyiket csizmásan, kalappal a térdén, bottal a kezében ül. Ezt választotta: A botos és kalapost. Utja van. Ez leszek én. Nekem és készülődöm kell, pedig jaj de sokat tudnék még dolgozni kedves munkamezőmön!!

Szeretettel öllelek

csillagpár

EKO